

نقدی بر نمایش «هیدن» که این روزها در تئاتر شهر اجرا می شود

مستدنگاری یک جنایت و چندین خیانت

محمد حسن خدایی

در مردادماه داغ تهران، بعد از پایان یافتن تعطیلات تاسوعا و عاشورای حسینی، تئاتر با اجراهای تازهای به کار خود ادامه داده است. گروهی از بازیگران دیگر به صحنه بازگشته اند و حتی شاهد اجرا در باغ کتاب تهران هستیم. در این میان اجراهایی از گروه های جوان و ناشناخته هم همچنان ادامه دارد و می توان رگه هایی از خلاقیت و جسارت را در بعضی از آنان مشاهده کرد. این هفته و بنابر استقبال مخاطبان از نمایش «هیدن» به این اجرا خواهیم پرداخت که به نظر می آید توانسته باشد تا حدودی رضایت تماشاگران و منتقدان را بر آورده کند. نمایشی که این روزها دو اجرایی شده و تمامی بلیت هایش به فروش رسیده است. کوروش شاهونه نشان داده نبض صحنه و تماشاگر را به خوبی می شناسد و می تواند همچنان به تولید اجرایی بحث بر انگیز مبادرت ورزد.

در همان ابتدا وقتی زن و شوهر نمایش «هیدن» در باب قتل گفتگویی کنند که یادآور قصه نمایش «مانستر» است می توان حدس زد که فضای مانستر در اینجا هم همچنان ادامه دارد و قرار است تکامل یابد و مخاطبان را غافلگیر کند. نوعی تاکید گذاشتن بر فضاهای پر ابهام و صد البته مستعد جرم و جنایت که بار دیگر به میانجی شکلی از معلولیت، تشدید شده و بر صحنه احضار می گردد. ناپیانی زن مولغای است تاثیر گذار می گردد. ساختار روایی این نمایش، گویی در جایگاه یک تماشاگر، تمامی حوادث صحنه را می یابست دوبار به تماشا نشست، یک بار از طریق توانایی دیدن ندارد اما همه چیز بر مدار هویت و سوژ کتیوینته او می چرخد. اگر این نکته را پذیرا باشیم که جهان مدرن بیش از پیش بر «صریته» بنا شده و «مشاهده» امری است ضروری از برای ادراک جهان موجود، حال بسازی ناپیانی طرف هستیم که با شهودش جهان را زندگی می کند. با نگاهی اسپینوزایی بر نمایش هیدن می توان این پرسش را مطرح کرد که بدن یک انسان قادر به انجام چه کارهایی است و بدن یک زن ناپیانا، توانا به چه اعمال و بالقوه گی هایی، مسئله اینجاست که زن در مقام یک زن ناپیانا، محدودیت های خویش را به خوبی می شناسد و وابستگی اش به اطرافیان را بر زبان می آورد. او بیش از آنکه بر فعلیت یافتن بالقوه گی هایش مشتاق باشد به قول آگامبن بر آن چه می تواند انجام ندهد تمایل

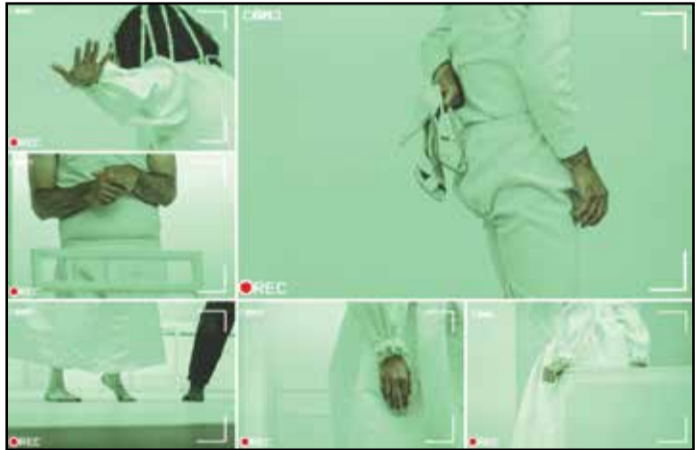
دارد. رفتار غیر اخلاقی همسرش «میت» که از ناتوانی او سواستفاده می کند، وجه ایجابی زندگی زن را بالفعل می کند. به دیگر سخن، زن بعنوان یک زن ناپیانا از آن چه می توانسته انجام دهد و بنابر ملاحظاتی زندگی زناشویی صرف نظر کرده، دست می شوید و تمام قد در تمنای تادیب همسر خیانت پیشه بر می آید. اگر تا پیش از این، چشمان مرد قسمتی از امکان فهم جهان برای آن بود، حال اما با آشکار شدن رازهای پنهان خانوادگی، این اعتماد و وابستگی به چشمان یک همسر خیانت کار، می یابست پایان یابد و عاملیت زنانه زن، از نو پدیدار شود. زن می خواهد از خود اعاده حیثیت کند و این ساختار دروغین زندگی خانوادگی را از هم بپاشاند. آیا موفق می شود؟ اجرا به این پرسش پاسخ روشنی نمی دهد. اما مسئله نه در پیروزی زن که از قضا، خواست او در خاتمه دادن به دروغ و خیانت است.

به لحاظ اجرایی، نمایش هیدن بر تقارن صحنه های یناشده است. یادآور قاب های سینمایی وس اندرسون که مبتنی است بر شباهت دقیق چپ و راست صحنه. در نمایش هیدن دو مانیتور تلویزیونی، در گوشه های صحنه نصب شده تا همه چیز رویت پذیر تر شود؛ از تصاویر دوربین های مدار بسته تا برنامه های تلویزیونی و گاه شوخی های گروه اجرایی در نمایش ندادن صحنه های اروتیک داخل اتاق خواب. از این باب در طول اجرا، صحنه های پنهان از چشم تماشاگران، از طریق مانیتور ها، آشکار شده و به لحاظ بصری، سینمایی می شود. در قیاس با نمایش مانستر، این استفاده از تصویر، تئاتر یکالیته نمایش را در جاهایی تقلیل می دهد اما مشیوه اجرایی را واجد امکان هایی تازه در به نمایش گذاشتن حوادث مختلف می کند. فضای داخلی

آن هم خارج از نظام حقوقی نهادهای رسمی، اما تصویر مهم است و حتی زن قبل از ورود به اتاق خواب، مقابل دوربین مدار بسته راهرو می ایستد و با یخندنی هولناک، بر اهمیت تصویر در جهان معاصر تاکید می کند. گویی او تصمیم گرفته با خروج از امنیت دروغین زندگی خانوادگی می استقبال امر غیر منتظر رود. نمایش هیدن پایانی تراژیک را رقم می زند که قاتل و مقتولش مشخص نیست اما ظهور قهرمان در عصر مدرن، مگر بدون امر تراژیک امکان پذیر است؟ مهم نیست چه کسی دست به جنایت می زند بلکه اهمیت در پایان یافتن یک ساختار خانوادگی مبتنی بر دروغ و ناراستی است.

کوروش شاهونه به مانند نمایش مانستر، در نمایش هیدن وضعیت اجتماعی آفریده که حضور «دیگری» امکان عبور از این آستانه را فراهم می کند. «دیگری» در مانستر یک مرد «تصاب پرده» است و اینجا یک مامور اورژانس، ادبیات، تئاتر و سینمای این روزهای ما، اغلب از حضور «دیگری» محروم است

خانۀ با تدبیر «میت» شبانه روزی رصد می شود تا امنیت زن افزایش یابد. گویی با یک جامعه کوچک کنترلی مواجه هستیم که تمام اتفاقات پیدا و پنهان خانه را می باید ثبت کرد تا در صورت ضرورت با فشار دکمه ای امکان تماشا و پاک کردن تصاویر توأمان مهیا باشد. از قضا این وضعیت کنترلی، موجب کشف حقیقت و اتخاذ تصمیمات مهم از جانب زن می شود. نمایش هیدن به میانجی رابطۀ ای که یک زن ناپیانا با تکنولوژی های مدرن حفظ امنیت برقرار می کند، روشنگر نکاتی است در رابطه با وضعیت پیچیده ای انسان امروزی با پدیده هایی چون «امر بصری» و امکان تماشا کردن و در معرض تماشا شدن قرار گرفتن. اما زن با ناپیانی خویش، کمابیش از این تقدیر انسانی فراتر می رود و با شهود خویش، تصمیم به اجرای عدالت می گیرد

مختل که در دور فضاسازی و لحن اجرا، تاثیر منفی می گذارد. از این منظر، مانستر به لحاظ دراماتیک، شخصیت پردازی و فضاسازی، از انسجام بیشتری برخوردار بود و نمایش هیدن هم می تواند نیمه نگاهی به آن تجربه موفق داشته باشد. از منظر نورپردازی و موسیقی، هیدن را می توان تجربه ای جسورانه دانست که تماشایی است و گوش نواز. استفاده از رنگ آمیزی متکررانه در امر نورپردازی با آنکه می تواند مخاطره آمیز باشد و به تفسیرهای نمادین میدان دهد؛ اینجا کمابیش در خدمت فضاسازی انتزاعی اجراست. همچنان که استفاده از موسیقی الکترونیکی یک سوم انتهای نمایش، بر منطق زبانه روی استوار است در خلق فضای پر تنش خانه موثر واقع می شود. بنابراین با آنکه مسامحه می توان تر کیب نورپردازی چند لایه و موسیقی

به نظر می آید نمایش «هیدن» توانسته باشد تا حدودی رضایت تماشاگران و منتقدان را بر آورده کند. نمایشی که این روزها دو اجرایی شده و تمامی بلیت هایش به فروش رسیده است. کوروش شاهونه نشان داده نبض صحنه و تماشاگر را به خوبی می شناسد و می تواند همچنان به تولید اجرایی بحث بر انگیز مبادرت ورزد

هدشار دهنده نمایش هیدن را شرط لازم و کافی دانست برای بازیگری چون حمید رحیمی که با مهارت بتواند دلک مایی شخصیت «میت» را به نمایش گذارد. ریحانه رضی در مقام بازیگر و نویسنده، توانسته با بدنی پدیداری، نقش یک زن ناپیانا را به خوبی بازی کند که هم آسیب پذیر می نماید و هم جستجوگر. بی شک بدون حضور تاثیر گذار این بازیگر خوش آتیه، نمایش های مانستر و هیدن، سر نوشت دیگری می یافتند و شاید هیچ گاه تولید نمی شدند.

در نهایت می توان این نکته را اشاره کرد که اجرایی چون «هیدن» پروژه ای ماجراجویانه تر است نسبت به نمایش مانستر و امکان خطا و کامیابی در آن هم بالاتر از آن است. به نظر می آید از منظر اجرایی و دراماتیک، نمایش هیدن توانسته رضایت مخاطبان را جلب کند اما برای بهترین شدن، همچنان به مراقبت و رسیدگی بیشتری نیاز است. چیزی شبیه به باز نویسی مداوم متن داستانی برای فراتر رفتن از محدودیت های اجرا در ایران امروز. به هر حال نمایش هیدن محصول زمانه ای است دشوار که هزینه های تولید در آن به شکل سرسام آوری بالا رفته و مفاهیمی چون طراحی صحنه و لباس و نور را به امری پر هزینه بدل کرده است. نمایش هیدن از دل مناسبات تئاتر بدنه می آید اما تلاش دارد جسارت تجربه کردن راز دست ندهد. اینکه آیا در نهایت امکان رستگاری می یابد یا نه، البته که مجال دیگری می طلبد. اما هر چه هست در وضعیت اینجا و اکنون ما، هر اجرایی می باید بر امکان ها و ضرورت های خویش ببیند. امید که هیدن یکی از این تاملات باشد. در زمانه نفوق تئاتر های سهل انگار و بی مسئله.

کافی برای توجه اتهام باید وجود داشته باشد. احضار متهم باید با احضار به و در چهار چوب ضوابط به عمل بیاید. مشخصات آن هم از جمله ساعت حضور، مکان حضور، علت احضار و نتیجه عدم حضور قید شود.

این کلیپ ها مبنای قانونی ندارد
عضو هیأت مدیره انجمن علمی حقوق اساسی ایران معتقد است: در این حوزه قانون کاملاً روشن است و هیچ ابهامی ندارد. کسانی که مریک تولید و انتشار این فیلم هادی شوند اساساً ضدغه قانون ندارند. این ها با علم و اطلاع از آنچه قانونگذار تحت عنوان تحقیر و تهدید و تسخیر متهم، ناروا و ممنوع کرده مبادرت به تهیه چنین کلیپ هایی می کنند. هدفشان هم ایجاد رعب و وحشت است. اگر نه تهیه چنین کلیپ هایی با چنین مضامینی با تغییر صدا و استفاده از جلوه های کامپیوتری مبنای قانونی ندارد. این وکیل دادگستری در پایان خاطر نشان کرد: شخص فرمانده نیروی انتظامی باید درباره این کلیپ اظهار نظر کند و فردی که مریک چنین سوال و جواب غیر قانونی شده است را مواخذه کرده و باید با او برخورد کند و برای مردم هم روشنگری بکند که من از تهیه و انتشار چنین کلیپی دفاع نمی کنم. متهمی در دست باغلظ اظهار نظری درباره من کرده است و منم مثل سایر احاد مردم اگر اعتراضی دارم شکایت می کنم. ذیل اصل یکصد و هفت قانون اساسی رهبر جمهوری اسلامی با سایر احاد ملت برابر انگاشته شده است. فرمانده نیروی انتظامی که جای خود دارد. آقای رادان باید اظهار نظر بکند که اگر هم این خانم مریک جرم شده باشد در چهار چوب قانون به آن رسیدگی شود. حتی من پیشنهاد می کنم ایشان صراحتاً اعلام کند که شکایتی ندارم که شاعبه کینه توزی و عداوت شخصی در این مورد بر طرف شود.

احضار باید با احضار به صورت بگیرد
بیات گفت: وقتی متهم بازداشت شد بر اساس قانون از همه حقوق انسانی خود بر خوردار است و صرف از تکاب جرم او را در معرض تعدی مجرمانه مضاعف یا تحقیر قرار نمی دهد. در آیین دادرسی کیفری هم احضار و تحقیق از متهم واجد چار چوب های مشخص و معینی است. اصل صدو شصت و هشت آیین دادرسی کیفری می گوید باز پرس نباید بدون دلیل کافی برای توجه اتهام کسی را به عنوان متهم احضار و یا جلب نماید. بنابراین دلیل

واکنش یک حقوقدان به ویدئوی بازداشت مدیر کسب و کار مایکت:

کل محتوای این فیلم غیر اخلاقی، غیر قانونی و مجرمانه است

به آقای رادان صحبت کرده و بعد صحنه بازداشت پخش می شود. تصویر بردار با صدای رعب آور و فرده بازداشت شده می گوید که رادان تو را آدم حساب نمی کند!
عضو هیئت مدیره انجمن علمی حقوق اساسی ایران با بیان اینکه در اصول متعددی از قانون اساسی ضرورت توجه به کرامت و ارزش والای انسان مورد توجه قرار گرفته است؛ گفت: من از محتوای توییت ها دفاع و در باره آن هافضواتی نمی کنم صرف نظر از محتوای مجرمانه یا عدم محتوای مجرمانه این اشخاص توییت ها را مبنای توهین و تحقیر این خانم قرار می دهند. صدای رعب آور آن شخص هم که قبلادر کلیپ هایی دیده بودیم که در خیابان ها

به تازگی ویدئوی بازداشت ثریا رضایی، مدیر توسعه شرکت مایکت که همراه با تهیدید و تحقیر و بی احترامی بود، بار دیگر کاربران را آزرده کرد. یک دکنترای حقوق عمومی متخصص حقوق اساسی ایران در باره ایرادهای حقوقی وارده به این نوع بازداشت و نحوه برخورد با متهم گفت: کل محتوای این فیلم غیر اخلاقی، غیر قانونی و مجرمانه است. آن خانم می تواند علیه کسی که این فیلم را تولید و منتشر کرده اعلام جرم و شکایت بکند و مقام قضایی باید رسیدگی بکند.

حسین بیات در گفت و گو با سایت دیده بان ایران افزود: ویدئو را دیده ایم که ابتدا با نشان دادن توییت های این خانم که خطاب

وزیر ارشاد در «جشنواره مد و لباس فجر»:

برای جوانان

پوشش شرعی معین می کنیم

وزیر ارشاد در مراسمی با عنوان «جشنواره مد و لباس فجر» گفت: «با حمایت مجلس نیازهای جامعه جوان که به دنبال زیبایی، تنوع و... است را در مقوله پوشش تعیین خواهیم کرد تا در چارچوب شرع، قانون و اخلاق به زیبایی و تنوع برسند.» به گزارش دیده بان ایران؛ مهدی اسماعیلی، اظهار کرد: در این جشنواره به دنبال اعمال دیدگاه های واحد و حذف سلیقه ها نیستیم. اقوام و گروه های ایرانی، حوزه های فرهنگی که زیر چتر واحد ایران زمین گرد هم آمدند برای مامحترم است. وی ادامه داد: هر دم ایران آگاهانه زیست عقیفانه را انتخاب کردند و مادر کار گروه مد و لباس تلاش می کنیم با استفاده از زیبایی فرهنگ خود جلوه های جدیدی را به کار گیریم که هم زیست عقیفانه داشته باشیم و هم از زیبایی ها استفاده کنیم.

توماج صالحی برنده جایزه «گلوبال میوزیک اواردز» شد

توماج صالحی، رپر ایرانی از سوی موسسه «گلوبال میوزیک اواردز» برنده جایزه «هر تیک» شد. جایزه هر تیک در بخش موسیقی اعتراضی / کنسرسی بابت آهنگ «فال» به صالحی اعطا شد. «گلوبال میوزیک اواردز» با اشاره به متن اعتراضی این آهنگ نوشت که این آخرین آهنگی است که توماج پیش از بازداشت منتشر کرده ست. صالحی در جریان اعتراضات سال گذشته بازداشت شد و اخیراً به بیش از ۶ سال و سه ماه حبس محکوم شده است.

کاباره توقیف شد

فیلم زیرزمینی «کاباره» به تهیه کنندگی یک چهره شناخته شده خارج از کشور توقیف شد.

یک مقام آگاه در گفت و گو با ایرنا از توقیف فیلم زیرزمینی «کاباره» که با تهیه کنندگی و هدایت یک چهره شناخته شده خارج از کشور مشغول فیلمبرداری بود، خبر داد. این مقام آگاه افزود: عوامل اصلی فیلم که نقش موثری در جریان سازی جشنواره های خارجی علیه کشور دارند، با هماهنگی برخی چهره های سینمایی داخلی از جمله چندین بازیگر زن مطرح سینما کاباره را کلید زدند و مدتی نیز در حال فیلمبرداری این پروژه غیر قانونی بودند.

بر پایه این گزارش، نقش اول کاباره را یکی از بازیگران زن شناخته شده در سینمای ایران بر عهده داشته است.

با حکم مدیر عامل بنیاد رودکی؛ رئیس جدید تالار وحدت منصوب شد

مهدی سالم، مدیر عامل بنیاد رودکی در حکمی، امید صدیقی را به عنوان رئیس تالار وحدت منصوب کرد. به گزارش هنر آنلاین، در حکم انتصاب مهدی سالم خطاب به صدیق آمده است: «تلاش و اهتمام جدی به منظور ارتقای سطح کمی و کیفی فعالیت های تالار وحدت از طریق همکاری با بخش های هنری و واحدهای ستادی بنیاد، نظارت بر آماده سازی اجرایی برنامه های مختلف، نظارت بر عملکرد بخش های فنی هنری اعم از نور، صدا، صحنه و... و برنامه ریزی جهت رفع عیوب و بروز رسانی آن ها از جمله انتظارات اینجانب است.» صدیق پیش از این مدیر روابط عمومی و امور بین الملل بنیاد رودکی بوده است.

گفت و گو

واکنش یک حقوقدان به ویدئوی بازداشت مدیر کسب و کار مایکت:

به تازگی ویدئوی بازداشت ثریا رضایی، مدیر توسعه شرکت مایکت که همراه با تهیدید و تحقیر و بی احترامی بود، بار دیگر کاربران را آزرده کرد. یک دکنترای حقوق عمومی متخصص حقوق اساسی ایران در باره ایرادهای حقوقی وارده به این نوع بازداشت و نحوه برخورد با متهم گفت: کل محتوای این فیلم غیر اخلاقی، غیر قانونی و مجرمانه است. آن خانم می تواند علیه کسی که این فیلم را تولید و منتشر کرده اعلام جرم و شکایت بکند و مقام قضایی باید رسیدگی بکند.
حسین بیات در گفت و گو با سایت دیده بان ایران افزود: ویدئو را دیده ایم که ابتدا با نشان دادن توییت های این خانم که خطاب

پوشش دهد.